

simon grabovac

četiri pesme

MRTVA PRIRODA

Glože se oblaci u grču
Strogo odvojeni parolom
Ko kome mi tebi zemljo
Spremamo propast U kapi

Je vaše osnovno spasenje
Smisla svakako nemaju
Ove razlomine dima Krhko
Naseljavaju pazuhe lišća

Posmatrano iz ugla neba
Najbučniji je bio susret
Mirisa i reči Rasplinite
Iskre seku vazduh Pravo

Te koso Noć se lepi o
Velike misli Kako prići
Suštini od gustine noći
Sporedni vetar se zakopčao

Jer promena je odgođena
Događaj isto tako Polako
I reka I planina I sve
Neosetno drhturi Traje

ZVER

Pogružena
mudrost šume
Spava

nečekivano dugo
između drveća
Slutnja koluta

očima mutnim
Nikad
kraja

neizvesnosti
Dubokoj senci
ne veruje
Niko

* *
*

Pazi moru
Treba prići moru pazi
Bar sa dva prsta
Naslutiti dubinu

Usahnu tajnovito
I prečaga si kopnu i zlu
I velika nepravda vetru
Još kao prvinu

Utuvi tu pastir smisao
U obliku vala poživje
Dok teret vetra trbuh ti grči —
Koncentrično obricanje

Pazi moru
Treba prići moru pazi
Bar sa dva prsta
Naslutiti suštastvo

* *
*

U sobi u ograničenosti vernoj
Ko u navici sedim i prevodim More
Je žustra bitka
I velika pobjeda

U kutu ko u suštini Dubim
Zaboden kao suvišak Srećno
Osvajam more U silnoj širini
More u visini nije uvek isto

Tako se i ostvarujem
Plus što sam na dobitku Dobio sam
More tu tečnu bitku
Sâ poznatim pobjednikom plavilom

rade tomić

preostali deo slike

* *
*

Ima dana kada pođem u pohode sebi
Al ne stignem uvek sebe da pohodim
Mnogo me je u prostoru
Mnogo me je u rodnim šumama
Strela hitnuta u nevidljivo meso prostora
U mene je hitnuta
Zamah sečivom u zraku mene komada

VULKAN, MOJ BRAT

Postoji nešto što ne zida zid
Koje još zade među nas
Mada sunce beše dva prsta diglo
Za poplavu jave za skamenjeni klas
Vulkan, moj brat isteruje zeca iz grotla
Tamno je postalo nebo, uvežbava sat
Ogromna jeka ne liši nas užitka
Sad je tu mrtav list i rečenica čitka

* *
*

Nije bio
Nije bio rekok
I neće doći
Neće doći rekok
I obradovah se
Što pomogoh čoveku

* *
*

Zgnječi bubu u kavezu lobanje
Sad si ti prozvan
Zver ti urla za stopama
O fauno, o floro, rumene orgulje vetra!
Slikao sam sebe suprotno sebi
Okrećem ključ i vučem zoru k sebi
U praznu sobu tela ječmena noć kulja
Sve se ponavlja

PREOSTALI DEO SLIKE

Na smetilište složi tvoje drugo sunce
Ugasila ga čama
Mač o bedro pa prozbori prvi
Niko nema kuću bolju od ove
Dete u utrobi plače
Dan je neizvestan

2) S potpisom belog cveta
Dodji do ispravâ noći
Veštini neka te ne uči veštak
Već naslednici duge
Nebo ima više glasova
I čuje se kao zahuktali talas